

อาหารสมอง

วีรกร ตรีเศษ

ผู้คนจำนวนไม่น้อยสงสัยว่าเหตุใดหลายครอบครัวจึง “โกอินเตอร์” กันในการหาคนมาช่วยงานบ้าน เป็นที่ทราบกันดีว่าทุกสิ่งมิได้เกิดขึ้นในสุญญากาศ หากแต่เกิดภายใต้เงื่อนไขและบริบทบางประการเสมอ วันหนึ่งขอลาสาวิเคราะห้ปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้น

นับตั้งแต่แผนพัฒนาเศรษฐกิจ ฉบับที่ 1 เมื่อ 50 ปีก่อน แรงงานชนบทที่หลั่งไหลเข้าสู่เมืองเพราะมีทั้งแรงผลักและแรงดึงดูด ส่วนหนึ่งของแรงงานเหล่านั้นรับจ้างงานบ้านด้วยค่าจ้างที่ไม่สูงนัก

ในเชิงวิชาการค่าจ้างแรงงานทำงานบ้านที่เป็นตัวเงินบวกรายได้ที่มีใช้ตัวเงิน ซึ่งได้แก่ค่าที่พักอาศัยและค่าอาหารในหนึ่งเดือนจะไม่แตกต่างไปจากค่าจ้างที่เป็นตัวเงินจากการทำงานในโรงงานนัก เนื่องจากหากค่าจ้างแรงงานของภาคใดสูงกว่าอีกภาคหนึ่งมาก แรงงานก็จะเฮโลไปอีกภาคจนอีกภาคขาดแคลน การที่ไม่มีการเฮโลเช่นนี้เกิดขึ้นแสดงว่าค่าจ้างทั้งสองภาคน่าจะไม่แตกต่างกันมาก ดังนั้น แรงงานจึงมีสองทางเลือกที่ไม่ต่างกันมากนัก การเลือกจึงมีสาเหตุมาจากข่าวสารข้อมูลที่ไม่สมบูรณ์ รสนิยม และเหตุผลบางอย่าง

สาเหตุแรก ที่ทำให้แรงงานไทยทำงานบ้านขาดแคลนจนต้องหันไปใช้แรงงานจากพม่าหรือลาวแทน ได้แก่ ความจริงที่ว่าเมื่อวันเวลาของการพัฒนาผ่านไป ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับค่าแรงและเงื่อนไขของการทำงานในภาคงานบ้านและไม่ใช่งานบ้านไหลลื่นกว่าเดิมมาก (โดยเฉพาะผ่านโทรศัพท์มือถือ) ค่าแรงบางชนิดของโรงงานสูงเป็นพิเศษ เช่น โรงงานประกอบชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ โรงงานประกอบแผงวงจรไฟฟ้า ฯลฯ ดังนั้น จึงมีพลังดึงดูดแรงงานไทยไปสู่โรงงานมากขึ้น ส่วนแรงงานต่างด้าวนั้นมิใช่จกััดมากในการจะเข้าไปทำงานในโรงงานลักษณะนี้ ดังนั้น แรงงานต่างด้าวจึงมีแหล่งที่ไหลไปไม่มากนัก และแหล่งที่ง่ายสุดก็คืองานบ้าน

ข้อที่สอง ความเป็นเสรีในการครองชีวิตของเด็กวัยรุ่นสูงขึ้นมากในยี่สิบปีที่ผ่านมา เด็กสาวกล้าที่จะทำงานโรงงานและพักอาศัยเป็นอิสระมากขึ้น พ่อแม่ก็ยินยอมมากขึ้น ความเป็นอิสระในการใช้ชีวิตกับหนุ่มในวัยเดียวกันทำให้งานในโรงงานน่าโสมงกว่า ถึงแม้จะมีโอกาสเก็บเงินได้น้อยกว่าทำงานบ้านก็ตาม

ความสนุกสนานจากการมีสังคม การได้ออกไปเที่ยวใช้ชีวิตอย่างเสรีหลังเลิกงาน การได้พบปะสังสรรค์หนุ่มสาว ฯลฯ เป็นสิ่งบันเทิงใจของคนรุ่นใหม่ที่ไม่ได้จากการทำงานบ้านที่น่าเบื่อหน่าย มีลักษณะ 24/7 คือ 24 ชั่วโมง 7 วันต่ออาทิตย์ “หัวไม่เรา ทางไม่เว้น” หากได้เจอนายนิสสัยไม่ดี มีสมองใหญ่

กว่าหัวใจมาก

ข้อที่สาม เด็กไทยเรียนหนังสือกันมากขึ้นจนมีสัดส่วนของเด็กที่เรียนจบมัธยมสาม (หรือ 9 ปีในโรงเรียน ซึ่งเป็นการศึกษาภาคบังคับในปัจจุบัน) และมีมัธยมหกจากในระบบและการศึกษาอนุกระบบสูงขึ้นอย่างแตกต่างกว่าเมื่อ 10-20 ปีก่อน เด็กเหล่านี้ไม่ต้องการทำงานบ้านเพราะตระหนักดีว่างานในโรงงานสนุกกว่าและตนเองก็มีวุฒิในระดับที่โรงงานต้องการ ดังนั้น แรงงานไทยจึงไหลเข้าภาคงานบ้านน้อยลงกว่าเดิม ในขณะที่ครอบครัวโดยทั่วไปมีฐานะทางเศรษฐกิจดีขึ้นกว่าเก่าจนสามารถจ้างคนมาช่วยงานบ้านได้ เมื่อมีแรงงานไทยไหลเข้าภาคงานบ้านน้อยลงแต่ความต้องการมีมากขึ้น การขาดแคลนแรงงานไทยในงานบ้านจึงเป็นเรื่องที่คาดคะเนได้

ข้อที่สี่ คนเราเมื่อเรียนจบสูงขึ้นก็มักจะไม่นิยมทำงานหนัก เช่น งานบ้าน งานก่อสร้าง งานล้างจานตามภัตตาคาร งานแกะกึ่ง ดัดหัวปลา ฯลฯ หรืองานสกปรก มักชอบที่จะทำงานโรงงานที่ได้เงินวันต่อวัน ถึงหนักหน่อยแต่หากทำนานเข้าก็ชินไปเอง หรือทำงานอิสระขายของ หรือรับจ้าง SME's ในงานบริการที่มีมากขึ้นกว่าเดิมเป็นอันมาก

ข้อที่ห้า การมีทางเลือกมากขึ้นในการทำงานของแรงงานไทย เช่น งานบ้าน งานโรงงาน งานขายของ ลูกจ้างงานบริการ ฯลฯ ซึ่งงานบ้านดูจะเป็นสิ่งไม่ถูกรสนิยมวัยรุ่นไทยที่สุด ดังนั้น โอกาสที่แรงงานจะไหลเข้าทำงานบ้านจึงมีน้อยลง ยกเว้นบางคนที่ไม่ชอบความโลดโผน ไม่ชอบการต้องเสี่ยงต่ออุบัติเหตุข้างนอก ต้องการเก็บเงินเป็นกอบเป็นกำ พ่อแม่บังคับให้ทำงานบ้าน ฯลฯ

ข้อหก การทำงานบ้านเป็นสิ่งที่ฝรั่งเรียกว่ามี stigma เพราะคำว่า “คนใช้” มีนัยยะด้านลบสำหรับเด็กเรียนจบมัธยมสามและมัธยมหกยอมเข้าใจเรื่องนี้ดีและปรารถนาอยู่ให้ไกลหากเลือกได้ และด้วยวุฒิการศึกษาที่สูงขึ้นโดยเฉลี่ยจึงทำให้สามารถเลือกได้จริงๆ อย่างแตกต่างกว่าเมื่อ 10-20 ปีก่อนที่ทางเลือกมีน้อยสำหรับเขา

ในฝั่งของแรงงานต่างด้าวทั้งผิดกฎหมายและถูกกฎหมาย ตอนที่อยู่ในบ้านของตนเองเงินสดนั้นหายาก ค่าจ้างที่ต่ำหรือเป็นสุญญากาศเพราะไม่มีงานทำ เมื่อเข้ามาอยู่ในเมืองไทยที่มีคนจ้างให้ทำงานจึงไม่เลือกงานเนื่องจากค่าเสียโอกาสเกือบเป็นสุญญากาศ (ถ้ากลับไปอยู่บ้านก็ไม่ได้ค่าจ้างอยู่แล้วที่พอได้ก็คือผลผลิตจากการทำเกษตร) กอปรกับมีทางเลือกน้อย ดังนั้น งานหนัก เช่น กรีดยาง งานประมง ฯลฯ จึงไม่เกี่ยง ในขณะที่แรงงานไทยไม่ยอมทำตามเพราะถึงอย่างไรก็สามารถเลือกไปทำงานในโรงงานได้ค่าแรงขั้นต่ำเหี้ยม 200 บาทต่อวันอยู่แล้ว ทำไมจะต้องไปทนทำงานหนักที่ใช้

เวลามากและไม่สะดวกสบาย

ในเรื่องงานบ้านของแรงงานต่างด้าวหญิงนั้นก็ไม่ใช่งานยากที่ต้องการทักษะอะไรมากมาย เพียงแค่พูดพอรู้อเรื่อง (ไม่เอาลูกสาวของนายที่ชื่อแอปเปิ้ลไปใส่ตู้เย็น เมื่อนายโทรศัพท์มาบอกให้แอปเปิ้ลไม่ซื้อเดียวกันไปเก็บไว้ในตู้เย็นก็เพียงพอแล้ว) มีความอดทน ก็สามารถมีอาหารบริโภคครบทุกมื้อ เก็บเงินได้เป็นกอบเป็นกำ และหากทำงานดีก็อปรกับนายมีหัวใจก็จะได้รับสิ่งอื่นๆ ตอบแทนให้ตนเองและครอบครัวเพิ่มเติมอีก

ทักษะสำคัญยิ่งของเธอคือความสามารถในการสื่อสารกับนายและครอบครัว ตลอดจนคุณลักษณะในเรื่องความรับผิดชอบและความซื่อสัตย์สุจริต สำหรับแรงงานไทยสิ่งแรกนั้นไม่เป็นปัญหา แต่บางคนอาจปวดหัวกับคุณลักษณะที่สองและสามได้ สำหรับนายจ้างนั้นความสามารถที่สำคัญก็คือการเลือกคนที่มีใช้สมาชิกของกลุ่มนักต้มตุ๋นหรือกลุ่มมิจฉาชีพ ตลอดจนการมีศิลปะในการเลือกคนมาทำงาน

แรงงานต่างชาติและนายจ้างไทยมีวัฒนธรรมที่ไม่แตกต่างกันมากนักจนอาจเป็นปัญหาได้ ซึ่งแตกต่างจากแรงงานไทยที่ไปทำงานในตะวันออกกลาง ฮองกง ไต้หวัน ฯลฯ สิ่งที่จะทำให้ทั้งสองฝ่ายมีความสุขในการอยู่ร่วมกันและเต็มใจในการแลกเปลี่ยนแรงงานและค่าจ้างก็คือความรักและปรารถนาดีต่อกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งต้องเริ่มจากนายจ้างไทยซึ่งเป็นผู้ได้เปรียบเหนือกว่าทุกประตู

ถ้านายจ้างมีความเป็นมนุษย์ไม่หาประโยชน์จากคนที่อยู่ในสภาพอ่อนแอกว่า

น้ำจิ้มอาหารสมอง

10 วลีสำหรับสร้างให้คนอื่นเป็นคนดี (positive people) ก็คือ “I’m wrong” “I’m sorry” “You can do it” “I believe in you” “I’m proud of you” “Thank you” “I need you” “I trust you” “I respect you” และ “I love you” Rich De Vos (2008)

เป็นคนมีจิตใจดี เห็นอกเห็นใจเด็กช่วยงานบ้านว่าพลัดพรากจากพ่อแม่และบ้านเกิดมาอย่างน่าสงสาร (ถ้าเขาเลือกได้คงทำงานอยู่ที่บ้านของเขา) และหากคิดกลับกันได้ถ้าเรามีลูกสาวที่ต้องไปทำงานอย่างเดียวกันนี้ในต่างแดน เราจะรู้สึกอย่างไรและนั่นก็คือความรู้สึกของพ่อแม่เขาเช่นกัน หากนายจ้างเป็นเช่นนี้ความสุขก็จะเกิดกับเด็กและคุณภาพของงานก็จะดีอย่างแน่นอน

ถ้าไม่ยอมจ้างแรงงานต่างชาติ ก็จงเตรียมเงินและแรงงานไว้ใช้กับเครื่องทุนแรงประจำบ้าน เช่น เครื่องซักผ้าอบผ้า เครื่องดูดฝุ่น ฯลฯ ละครับ เพราะนับวันจะมีแรงงานไทยไหลเข้าสู่งานบ้านน้อยลงทุกทีเพราะฐานะทางเศรษฐกิจของคนไทยโดยทั่วไปจะดีขึ้นโดยเฉลี่ยจนไม่ยอมทำงานประเภท 24/7 นอกจากนี้ จะมีเด็กหรือแรงงานเกิดน้อยลงทุกปี จนคาดว่าทำให้ประชากรไทยย้ายอยู่ที่หลัก 60 ล้านคนไปอีกไม่ต่ำกว่า 20 ปี ●

เครื่องเคียงอาหารสมอง

มี

ข้อมูลแปลกๆ มาฝากครับ

- คำว่า taxi สะกดเหมือนกันในภาษาอังกฤษ เยอรมัน ฝรั่งเศส สวีเดน และโปรตุเกส
- คำว่า palace มาจากชื่อของเนินเขาหนึ่งของกรุงโรมในสมัยโรมันที่มีชื่อว่า Palatine Hill
- ในวรรณกรรมอังกฤษ ประโยคหนึ่งโดยเฉลี่ยประกอบด้วย 35 คำ
- เกือบครึ่งหนึ่งของหนังสือพิมพ์ในโลกตีพิมพ์ในสหรัฐอเมริกาและแคนาดา
- คนญี่ปุ่นเป็นนักเก็บเกี่ยวอาหารทะเลอันดับหนึ่งของโลก โดยตัวเลขอยู่ที่ประมาณร้อยละ 15 ของทั้งโลก
- มันฝรั่งหัวหนึ่งไม่ได้ให้แคลอรีเกินกว่าแอปเปิ้ลหนึ่งลูก
- ยิ่งลูกเมกามีสีเข้มมากเท่าใดก็ยิ่งมีน้ำมันอยู่ในลูกมากเพียงนั้น
- สตรอเบอรี่เป็นผลผลิตเกษตรอย่างเดียวที่มีเมล็ดอยู่ข้างนอก
- เม็ดมะม่วงหิมพานต์ดิบมีน้ำมันที่เป็นพิษหากบริโภค การใช้ความร้อนไม่ว่าคั่วหรือทอดหรือเผาจะทำให้มันนั้นมีพิษนั้นหายไปและปลอดภัยที่จะบริโภค
- มากกว่าร้อยละ 80 ของนักมวยอาชีพมีปัญหาสุขภาพอันเนื่องมาจากสมองถูกกระแทกเรื้อรัง
- น้ำหนักของทารกในครรภ์เพิ่มขึ้น 2.4 พันล้านเท่าในเวลา 9 เดือน
- ลายนิ้วมือของทารกในครรภ์เริ่มปรากฏชัดเมื่อมีอายุ 3 เดือน